

ESCOLÀ EN CATALÀ..?

PER

MATA DE JONC

El problema de la autonomia va intimament lligat amb l'ensenyança: de fet es lluita no tan sols per a una escola allà on es parli en català, sinó també per la descentralització, programació, material a utilitzar i, en definitiva, per a construir un altre tipus d'escola, per un poble determinat i amb una realitat concreta.

Perquè ens plantejarem la lluita de una escola en català? Perquè un poble amb unes costums, folklore llengua, cultura, economia concrets té dret a una ensenyança a partir de la seva realitat; a l'estudi e investigació de la seva pròpia història, geografia, fet social...

Ara per ara, una escola amb aquestes característiques, sols pot ésser assumida per un grup molt de terminat de la societat, degut a la desventatja en que es troba el català, i a que les dificultats econòmiques que es presenten encareixen exageradament l'educació: Sense subvencions ni ajudes municipals, s'obliga a que l'escola hagi de ser privada.

Paralela idè a la lluita per una escola en català entenem que és necessari dur-hi la de una escola pública i gratuïta.

Lluitar per una escola en català no tan sols té una explicació reivindicativa per l'existència real d'un poble, sino que també té una explicació pedagògica i psicològica de cara al nin, a la vegada que és un plantejament nou del tipus d'ensenyança a fer.

No podem parlar de l'aprenentatge de la llengua, comunicació, socialització, escriptura i lectura, desenvolupament i evolució del pensament del nin, deslligat de la llengua materna. L'integració a l'escola, i que aquesta no sigui un medi deslligat de la vida quotidiana del nin, depen fonamentalment de la parla de la llengua materna i de la situació d'un medi no diferent per ell viscut; això afavoreix l'actitud de l'al·lot

la comunicació, l'espontaneïtat, la disponibilitat favorable a l'aprenentatge de l'escriptura i la lectura, i en definitiva a l'utilització i normalització de la nostra llengua.

"POBLE QUE SA LLENGUA RECOBRA

ES RECOBRA A SI MATEIX..."

MATA DE JONC

IMATGE DE GABRIEL ALOMAR..(VE DE LA PÀGINA 4)

NOTES

- (1). En aquest sentit, una carta de son pare, Joan Alomar, (19 de novembre de 1899) és absolutament reveladora: "Por lo visto en ésa (es refereix a Barcelona) ya te conocen como regionalista, lo cual a la verdad no sé si a la larga te ha de favorecer o perjudicar si esto toma otro rumbo que no sea el literario, como en el fondo creo que quieren muchos de sus partidarios".
- (2). Miguel dels Sants OLIVER, Joan ALCOVER, Mateu OBRADOR, Miquel COSTA I LLOBERA i Joan TORRANDELL.
- (3). Josep RULL I LLADÓ, pare dels germans Joan i Hermenegildo, que eren els implicats a l'afer esmentat, publicà el 22 de maig de 1908 en el "Diario

de Alicante" una llarga confessió personal amb el títol de Mismemorias del terrorismo, on dona la versió dels fets, i les dedica a los "señores don GABRIEL ALOMAR; don Roberto J. Peiró; don Antonio Gómez Tortasa y D. Narciso Bas Socías, escritores". i afegeix: "Acéptenlas (les memòries) como testimonio de profunda y eterna gratitud".

- (4). El programa electoral d'Alomar defensa: revisió de la llei d'Ordre Públic; abolició de la pena de mort; llei de divorci; cooficialitat de la llengua catalana; implantació progressiva de les lleis obreres, per tal de facilitar l'evolució socialista de la propietat, entre altres punts.